CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-3624/25 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
4-25056276-03-4r-04092025 Judecător Russ Eugeniu

D E C I Z I E
în numele Legii

13 ianuarie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Perțu Ina în interesele contravenientei Onilă Rita, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 august 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 409391 din 09.04.2025 și a deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 09 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Rezina, Strah Ion, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 409391, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Onilă Rita, pe faptul că, în octombrie 2024 a acceptat sume bănești, care nu i se cuvin, prin intermediul numărului de telefon *****, în scopul susținerii unui partid politic pentru exercitarea unui drept electoral în favoarea Partidului Politic ”Victoria” la alegerile din anul 2024.

Prin decizia agentului constatator din 09.04.2025, în privința lui Onilă Rita s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25000 lei.

La data de 22.04.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, contravenienta Onilă Rita, l-a contestat, motivând că, nu recunoaște vina și nu este de acord cu procesul-verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 august 2025, s-a respins contestația depusă de Rita Onilă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 409391 (2113306743004048) din 09 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Rezina, Ion Strah, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, prin care Rita Onilă a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 lei, ca nefondată.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora să se restituie IP Rezina, pentru a pune în executare decizia cu privire la contravenție.

Exercitarea căilor de atac:

Ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a atacat-o cu recurs avocatul Perțu Ina în interesele contravenientei Onilă Rita, prin care a solicitat admiterea integrală a recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 august 2025, încetarea procesului contravențional, deoarece nu există faptul contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, înscrisurile prezentate urmau a fi verificate în raport cu prevederile art.94 din Codul de procedură penală, or, nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenția incriminată.

Înscrisurile respective, nu pot fi calificate drept probe, care ar atesta o vinovății, în sprijinul acuzației ce se aduce în sarcina contravenientei, și respectiv, nu pot conduce la recunoașterea contravenientei, vinovat de comiterea

contravenției prevăzută de art. 47[1] Cod Contravențional, aşa cum a stabilit instanța de fond.

Faptul că înscrisurile menționate mai sus, au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 şi folosite în cauza contravențională RAP01 433516, cauze distincte speței, nu pot fi reținute drept probe, care ar demonstra vinovăția contravenientei, inclusiv din motiv că au fost obținute în mod ilegal în cauza contravențională pornită în privința contravenientei.

Consideră că, înscrisurile prezentate de agentul constatator, nu pot constitui probe certe şi concludente care să formeze instanței convingerea că contravenienta a săvârșit fapta prevăzută de art. 47[1] Cod Contravențional, în condițiile în care nu se coroborează cu nici o altă probă în cauză. La materialele cauzei contravenționale în privința cet. Onilă Rita, nu se regăsește raportul expres menționat în Încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 1 aprilie 2025 (dosar nr.13- 2236/2025), prin care s-a autorizat utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516. În speță, materialele anexate în cauza examinată nu conțin acest raport, iar simpla existență a unor acte generale, nespecificate, fără legătură concretă cu fapta imputată, nu poate constitui probă legală.

Deci, ele contravin art. 425 din Codul Contravențional şi nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției, urmează a fi, dobândite în mod legal, iar art. 94 alin (1) pct.4), 8) Cod de procedură penală, stabilește că, în procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală, cu excepția organelor de control şi altor părți în proces prevăzute la art. 93 alin. (3); 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală sau ofițerul de investigații a dispozițiilor prezentului cod.

Concluzia instanței precum că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie, iar, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, este eronată. Instanța de fond a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, ignorând prevederile legale exprese, a interpretat şi aplicat arbitrar norma legală, fără să ia în calcul că proba învinuirii la caz, îi aparține agentului constatator.

De asemenea, instanța de fond copiind argumentele intimatului şi ignorând argumentele recurentului a încălcat grav principiul unui proces echitabil şi egalitatea armelor. Instanța nu à dat apreciere argumentelor de fapt şi de drept ale recurentului, limitându-se la o explicație formală.

Motivarea hotărârii contestate se limitează la constatarea faptului că, agentul constatator a constatat fapta contravențională şi că învinuirea adusă lui Onilă Rita

şi-a găsit confirmarea în probele aduse de agentul constatator. Însă cum a constatat instanța de fond această vinovăție nu a argumentat.

Simpla trimitere la prevederile unor articole ale Codului contravențional şi descrierea materialelor cauzei, nu presupune o motivare în sensul legii, or, hotărârea judecătorească prin prisma alin. (4) al art. 462 din Codul contravențional trebuie să cuprindă a) circumstanțele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia și motivele de respingere a probelor; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluționarea cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 433 Cod Contravențional, unul din elementele obligatorii pe care trebuie să-l cuprindă procesul-verbal de contravenție este descrierea faptei contravenționale cu arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea faptei. Procesul-verbal contravențional contestat, chiar dacă cuprinde la pct.6-Fapta contravențională: descrierea faptei are loc într-un mod generic.

Consideră că în speță, nu se poate reține că există descrierea faptei şi că astfel au fost încălcate prevederile art.47[1] Cod Contravențional, or, aceasta nu este demonstrară de nici o probă veridică și autentică.

Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenționale sau motivarea hotărârii în sensul legii. Respectiv, Onilă Rita nu ar trebui să-și demonstreze nevinovăția, dar agentul constatator urma să probeze fapta incriminată, care a dus la întocmirea procesului-verbal contravențional, iar instanța de fond să-și argumenteze poziția de sancționare a contravenientului.

Suplimentar menționează că, la caz, nu există probe care să confirme vinovăția lui Onilă Rita în comiterea contravenției imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția acesteia.

În final, recurentul a menționat că, respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 23 decembrie 2025, șeful interimar al Inspectoratului de Poliție Rezina, Rudaca Dan, a înaintat referință pe marginea cererii de recurs declarată, solicitând respingerea ultimei ca fiind nefondată, motivând prin faptul că vinovăția lui Onilă Rita a fost pe deplin demonstrată prin probele administrate la dosar, hotărârea instanței fiind una legală, întemeiată și motivată.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul avocatului Perțu Ina în interesele contravenientei Onilă Rita, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 august 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art.448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Onilă Rita împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 409391 din 09.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate

dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientului se probează prin: 1) procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 409391 din 09.04.2025; 2) informație potrivit cărei utilizatorul numărului SIM ***** s-a dovedit a fi Onilă Rita, care în perioada 09.10.2024-17.10.2024 a primit prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă) 5 (cinci) mesaje de intrare privind expedierea mijloacelor bănești; 3) raport de analiză informațional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal; 4) proces-verbal de audiere a persoanei în privința cărei a fost pornit proces contravențional din 09.04.2025.

În susținerea fermității hotărârii instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Onilă Rita se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 CPP „identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”, se atestă faptul că, contravenienta a comis încălcarea prevăzută la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a

remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47[1] alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientului Onilă Rita în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Onilă Rita nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să

utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

Argumentele privind lipsa în acțiunile lui Onilă Rita a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Prin urmare, Colegiul penal ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Onilă Rita se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon *****, a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței lui Onilă Rita. Astfel, prin prisma *extrasului din rezultatul MSI-Anexa nr. 1, colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare „Moldtelecom”* s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celei din urmă în cadrul unor activitățiii ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza lui Onilă Rita, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. 181^3, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin.

(1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Onilă Rita.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă *(prima facie case)*, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Onilă Rita i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul avocatului Perțu Ina în interesele contravenientei Onilă Rita declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 august 2025, cu menținerea acesteia fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Perțu Ina în interesele contravenientei Onilă Rita, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 04 august 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la

contravenție nr. MAI06 409391 din 09.04.2025 și a deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.